

ΟΡΘΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

(μὲ Θεὸς Κύριος)

Τὸ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται στὸν ἦχο τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Μηναίου.

• Ἐὰν ψάλλεται ἓνα μόνον ἀπολυτίκιον, λέγεται δις, μετὰ τοῦ Δόξα..., εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν..., τὸ ὁμόηχον «ἀναστάσιμον» Θεοτοκίον.

• Ἐὰν τὸ μηναιῖο ἔχει δύο ἀπολυτίκια, ψάλλονται, τὸ μὲν πρῶτο στὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ δὲ δεύτερο μετὰ τοῦ Δόξα... καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν..., ὡς ἀνωτέρω.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν
Καθίσματα μαρτυρικά

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα

π.Κ.Παπαγιάννη

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Ὡς καλοστρωταὶ ὁμοφρονως
πιστευσαντες $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ τας ἀπειλας των τυταν
νων μηπτοου μενοι ἀγιοι προσηλθετε
προθυμως τω Χριστω ἀρα μενοι του τι
μιου Σταυρου $\frac{\pi}{q}$ και τελεεσαντες τονδροο

 μον εξ ου ρα νου την νι κην ε δε ζα σθε

 δο ο ζα τω εν ι σχυ σαν τι η μας δο ο

 ζα τω στε φα νω σαν τι δο ζα τω δω ρου με

 νω δι υ μων πα σιν ι α α μα α τα

Μαρτυρικὸν

Στίχος Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τ

 ας αλ γη δο νας των α γι ων ας υ περ

 σου ου ε πα θον δυ σω πη θη τι Κυ ρι ε

 και πα σας η μων τας ο δυ νας ι α σαι φι

 λαν θρω πε δε ο ο με ε θα

Ἦχος ᾠδῆς Κε

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Στίχος Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τ

 ους μαρ τυ ρας Χρι στου ι κε τευ σω μεν

παντες αυτοι γαρ την ημων σωτηρι
 αν αιτουνται και ποθωω προσελθω
 μεν προς αυτους μεεταπιιστεως ουτοι
 νεεμουσι των ιαματων την χαριν
 ουτοι φααλαγγας αποσοβουσι δαιμο
 νων ως φυλακες της πιστεως

Ἦχος 4 Πα

Δόξα.. Καὶ νῦν.. Θεοτοκίον

Tου Γαβριηλ φθεγγα μενου σοι Παρθε
 νετο χαιρεσυντη φωνηεσαρκου
 τοοτωνολων δεσποοτης εν σοι τη
 αγιακιβωτωως εφηοδικαιος
 Δαβιδ εδειχθης πλατυτεερατωνου

ρα νων ^Δδι βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^πq δο ο ζα
 τω ε νοι κη σαν τι εν σοι ⁺δο ζα τω προ ελ
 θο ον τι εκ σου ^Δδι δο ζα τω ε λευ θε ρω σαν
 τι η μας δι α του το ο κου ου σου π
q

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν Κάθισμα
Μαρτυρικόν

Α θλη σε ως καυχη μα και στε φα νων
 α ζι ω μα ^Δδι οι εν δο ζοι α θλο φο ροι
 πε ρι βε βλην ται σε Κυ ρι ε καρ τε ρι α π
q
 γαρ αι κι σμων τους α νο μους ε τρο πω σαν το α
Δ
σ
 και δυ να μει θε ι κη εξ ου ρα νου την νι κην
 ε δε ζαν το ^πq αυ των ταις ι κε σι ι αις Δ
δι
 δω ρησαι η μιν το με γα σου ε ε λε ε ος π
q

Νεκρώσιμα

Στίχος Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Το του θανατου κρατος Χριστε κατηρ
 γησας και αφαρσιαντοις επιγησ
 επιγησας και οι εις σε πιστευοντες ου
 θνησκουσιν αλλα ζωωσιν εν σοι α
 ναπαυσον ουν Κυριε τας ψυχας των δουλων
 σου και καταταξον αυτους με τα των αγιων
 σου πρεσβειαις της Θεοτοκου χα
 ριζομενος αυτοις τα ελεηση σου

Ἦχος ᾠδῆς Κε

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Στίχος Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Εν τοπω φωτεινω εν χορωτων δι και
 ων αναπαυσον Σωτηρ τους προς σε με τα

σταν τας εις σε γα αρ φι λα αν θρω πε την
 ελ πι δα α α νε ε θεν το δε ζαι δε ε
 η σιν υ περ πα τε ρων και τε κνων και δι
 και αι ω σον ων εκ τε λου μεν την μνη μην ως
 ων πο λυ ε λε ος

Ἦχος ♪ Πα

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θ αυ μα θαν μα των κε ε χα ρι τω με νη
 εν σοι θε ω ρου σα η κτι ι σις α γαλ λε
 ται συν ε λα βες γαρ α σπο ρωσ και ε ε τε
 κες α φρα στως ον τα ζι αρ χι αι αγ γε
 λων ο ρα αν ου δε δυ νην ται αυ τον θε ο
 το κε ι κε τευ ε υ περ των ψυ χω ων

יְהוָה
 η η μων

π
 ρ

‘Ο Ν΄ Ψαλμός (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ψάλλονται ἢ ἀναγιγνώσκονται)

Κανὼν εἰς Προφήτας καὶ Μάρτυρας

Ἦχος α΄

ᾠδὴ α΄ - Ὁ Εἰρμός

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια

στιχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χερσὶν ὡμοιώθης Προφητῶν, ὁ τῇ χειρὶ σου συνέχων τὰ πέρατα, τούτων παρακλήσεσι, τὸ τῶν ἐμῶν ἀμαρτιῶν χειρόγραφον, Λόγε διαρρήξας, ἐχθροῦ χειρῶν με ἐξάρπασον.

στιχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θείων ἐπιλάμψεων τὸν νοῦν, προφητικῶς δεκτικὸν ἐργασάμενοι, φῶς ἐχρηματίσατε, τὴν νοητὴν ἀνατολὴν κηρύττοντες, ἔνδοξοι Προφῆται, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικὰ

στιχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἵμασιν ὑμῶν ἀθλητικοῖς, πολυθείας ζηράναντες πέλαγος, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τοὺς ποταμοὺς ζηράνατε μακάριοι, θείαις ἐπομβρίαις, τῶν ἱερῶν προσευχῶν ὑμῶν.

στιχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέφος ἀθλητῶν φωτοειδές, τὸν ἐκ Παρθένου νεφέλης ἐκλάμψαντα, Ἥλιον δυσώπησον, τὰ σκοτεινὰ νέφη, τῶν καρδιῶν ἡμῶν ἐναποδιῶζαι, καὶ τῆς γεέννης λυτρώσασθαι.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γνώμη ὀλισθαίνοντα ἀεὶ, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον, φρενοβλαβῶς δέ, τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον, ὄλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδης με Δέσποινα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ἦχος α΄

Ὠδὴ α΄ - Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Πύλας τοῦ θανάτου καὶ μοχλοῦς, τῷ σῷ θανάτῳ συντρίψας, ἀθάνατε, πύλας ἀναπέτασον, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας Δέσποτα, τοῖς κεκοιμημένοις, πρεσβείαις τῶν ἀθλοφόρων σου.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἴνα τῆς ἐνθέου σου ζωῆς, ἀξιοθῶμεν κατηήλθες πρὸς θάνατον, τούτου προνομέυσας δέ, τοὺς θησαυροῦς, ἡμᾶς ἐκεῖθεν εἴλκυσας, νῦν δὲ ζωοδότα, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σύ μου τὸ φθαρτὸν τε καὶ θνητὸν, ἀναλαβὼν ἀφθαρσίαν ἐνέδυσας, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον, διαγωγὴν καὶ μακαρίαν ὕψωσας, ἔνθα ὡς οἰκτίρμων, οὓς προσελάβου ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν κυοφορήσασαν πιστοί, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ὑμνήσωμεν· αὕτη γὰρ ἡ Πάναγνος, ὁδὸς ζωῆς τοῖς τεθνεῶσι γέγονεν, ἦν ὡς θεοδόχον καὶ Θεοτόκον δοξάζομεν.

Ἀκολουθεῖ ἡ α' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Κανὼν εἰς Προφήτας καὶ Μάρτυρας

ἦχος α'

ᾠδὴ γ' - Ὁ Εἰρμός

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Τροπάρια

στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δοχεῖα τοῦ Πνεύματος σοφοί, Προφῆται χρηματίσαντες, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Λόγου κατάβασιν, φαεινοτάτως διετρανώσατε· διὸ δυσωπήσατε, φωτισμὸν καὶ ἔλεος, τοῖς πίστει τιμῶσιν ὑμᾶς.

στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλαξὶ καρδιῶν ὑμῶν σοφοί, τὸν νόμον τὸν σωτήριον, ἐγγεγραμμένον πίστει ἐσχήκατε· διὸ τῷ νόμῳ τῆς

ἀμαρτίας με, χαλεπῶς τροπούμενον, θείαις παρακλήσεσι, θεηγόροι Προφήται λυτρώσασθε.

Μαρτυρικά

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φρύαγμα τυράννων δυσσεβές, γενναίως συνετρίψατε, πρὸς τὸν Θεὸν ὑψούμενοι μάρτυρες· διὸ κραυγάζω, κατεπαιρόμενον, καὶ σοβαρευόμενον, κατ' ἐμοῦ τὸν δράκοντα, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις συντρίψατε.

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θείων παθημάτων κοινωνοί, μελλούσης βασιλείας τε, ἀδιαδόχου μάρτυρες ἔνδοξοι, παθῶν σαρκός με ἀπολυτρώσασθε, καὶ γεέννης ρύσασθε, καὶ μελλούσης κρίσεως, ταῖς ὑμῶν πρὸς τὸν Κτίστην δεήσεσιν.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκηνηὴ πλατυτέρα οὐρανῶν, λαὸν σου συνερχόμενον, ἐν τῇ σκηνηῇ σου ταύτῃ ὑμνήσαί σε, σκηνῶν αὐτῶν μέτοχον ποίησον, τῇ θερμῇ δεήσει σου, τῇ πρὸς Χριστὸν ὃν ἔτεκες, τὸν Δεσπότην ἀπάντων καὶ Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

ἦχος α'

ᾠδὴ γ' - Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὡς μόνος ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ μόνος πολυέλεος, τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας, ἐν οὐρανίαις σκηναῖς ἀνάπαυσον, ἔνθα ἢ ἀνέκφραστος, χαρὰ καὶ ἀπόλαυσις, ἔνθα νέφος Μαρτύρων εὐφραίνεται.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Σὺ μόνος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Σωτὴρ μου ἀναμάρτητος, ὁ ἁμαρτίας αἴρων ὡς εὐσπλαγχνος, τοῦ κόσμου τούτου τῶν μεταστάντων πιστῶς, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς Ἁγίων σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου φιλάνθρωπε.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Θανάτου τὸ κράτος καθελὼν, ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον, πᾶσι πιστοῖς ἐπήγασας, Δέσποτα, ἐν ταύτῃ τούτους τοὺς ἐκδημήσαντας, εὐσεβῶς κατάταξον, παρορῶν τὰ πταίσματα, συγχωρῶν ἁμαρτίας Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως συνέλαβες Ἁγνή, τὸν Λόγον τὸν αἶδιον, σωματικῶς ἡμῖν ὁμιλήσαντα, τὸν τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν λύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα, καὶ θνητοῖς ἀνάστασιν, τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ παρέχοντα.

Ἀκολουθεῖ ἢ γ' ὡδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς γ' ὡδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μεσώδια Καθίσματα ἐκ τοῦ Μηναίου,
μετὰ ταῦτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ
τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος ἐκ τοῦ Μηναίου.
(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγεται τὸ κάτωθι μαρτυρικὸν τοῦ
Σαββάτου).

Κοντάκιον Μαρτυρικὸν

Ἦχος πλ.δ' αὐτόμελον

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ
οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας.
Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, τὴν Ἐκκλησίαν σου,
διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ (Ἐκ τοῦ Μηναίου)
εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ψάλλεται τὸ «Αἰνοῦμεν,
εὐλογοῦμεν..» καὶ ὁ Εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου
κανόνος τοῦ Μηναίου.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

(εἰς τὸν ἦχο τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου).

Στὴν συνέχεια ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ
τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ
«Ἄξιον ἐστίν» εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

τὸ τοῦ Σαββάτου
 Αὐτόμελον ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

ἢ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, ἦχος ὁ αὐτὸς

Ὁ ἐν Ἁγίοις μόνος, ἀναπαυόμενος Θεός, τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων καὶ τῶν Ὁσίων πρεσβείαις, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ἀκολουθοῦν τὰ τοῦ μηναιίου· ἐὰν δὲν ὑπάρχουν ψάλλονται τὰ λοιπὰ τοῦ Σαββάτου:

Νεκρώσιμον ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων Θεός καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον ἦχος β΄

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴνχεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξἁγίου.

ἢ

Θεοτοκίον ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

- Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ὀρίζει Μεγάλη Δοξολογία, ψάλλονται οἱ αἶνοι τοῦ Μηναιῖου εἰς 4 μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ καὶ τοῦ Θεοτοκίου αὐτῶν. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπολυτίκιον ὡς ἐν τῷ «Θεὸς Κύριος».
- Μὴ λεγομένης Μεγάλης Δοξολογίας, ψάλλονται, ἐὰν ὑπάρχουν, οἱ αἶνοι τοῦ Μηναιῖου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, αὐτῶν. Ἐὰν δὲν ὑπάρχουν, ἀναγινώσκονται οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν μὲ ἀπλοῦν Δόξα, Καὶ νῦν.
- Εἶτα «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ μικρὴ δοξολογία, χῦμα.

Ψαλμὸς ρμη΄ (148)

- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
- Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
- Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ

ποιούντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

- Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.
- Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
- Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
- Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
- Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
- Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὄσοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149)

- Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
- Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
- Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
- Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
- Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

- Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.
- Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150)

- Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
- Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
- Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία μικρὴ (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Δόξα σοι τῷ δειζαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ

ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

• Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

• Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

• Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

• Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

• Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

• Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

• Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

• Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαζόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

• Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

• Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

• Καταζήωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

• Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
- Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
- Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...

Παράσχου Κύριε. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέηση).....

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

Ψάλλονται τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν· εἰ δ' ἄλλως, ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς μαρτυρικὰ 3 (ἐὰν ὑπάρχουν 4 μαρτυρικά, καταλιμπάνεται τὸ α'), καὶ ἐν νεκρώσιμον ἰδιόμελον. Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν· εἰ δὲ μή, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον τὸ μετὰ τὰ μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς. Τὰ δὲ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους παραλείπονται.

Στιχηρά Μαρτυρικά

Ἦχος $\frac{4}{\dot{\eta}}$ Πα

π.Κ.Παπαγιάννη

Ο υ τοι οι στρα τι ω ω ται του βα σι λε
 ως του με γα α λου Δ αν τε στη σαν τοις δο ογ
 μα σι των τυ ρα αν νων Δ γεν ναι ως κα τε φρο
 νη σαν των βα σα νων π και την πλα νην πα σαν
 πα τη σαν τες π α ξι ι ως στε φα νω θε εν
 τες Δ αι τουν ται πα ρα του Σω τη ρος ει ρη η
 νην Δ και ταις ψυ χαις η μων το γε γα ε ε λε ε
 ος π

στιχ. Θαυμαστός ό Θεός έν τοίς άγίοις αύτοϋ.

Δ **Υ** μας πα νευ φη μοι μαρ τυ ρες Δ ου
 θλι ψις ου στε νο χω ρι ι α Δ ου λι μοσ
 ου δι ωγ μο ος ου δε μα στι γες Δ ου θυ μοσ θη

ρων^Δ ου ξι φος ου δε πυρ α πει λουν χω

ρι ι σαι Θε ου δε δυ νην ται πο θω δε μα αλ

λον τω προς αυ τον^π ως εν αλ λο τρι ι οis

α γω νι σα α με νοι σω μα σι την φυ υ σιν

ε λα θε τε θα να του κα τα φρο νη σαν τες

ο θεν και ε πα ξι ι ως^Δ τον των πο νων υ

μων μι σθον ε κο μι σα σθε^Δ ου ρα νων βα

σι λει ας κλη ρο νο ο μοι γε γο να τε^π α

πα αυ στως πρε σβευ ον τες υ περ των ψυ χω ων

η η μων^π

στιχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

^Δ α γαλ λι α σθε μαρ τυ ρες εν Κυ ρι ι

ω^{Δ δλ} ο τι τον α γω να τον κα λον η γω νι σα

σθε^{π q} αν τε ε στη τε βα σι λε ευ σι^{Δ δλ} και

τυ ραν νους ε νι κη σα τε^{π q} πυρ και ζι φος

ου ουκ ε πτο η θη τε θη ρων α γρι ων κα

τε σθι ο ον των τα σω μα τα υ μων^{Δ σ} Χρι

στω με τα αγ γε λων την υ μνω δι αν α να

πεμ πον τες^{Δ δλ} τους απ ου ρα νων στε φα νους ε

κο μι σα σθε^{π q} αι τη σα σθε δω ρη θη η

ναι ει ρη νην τω κο ο σμω^{Δ δλ} και ταις ψυ χαις η

μων το με γα ε ε λε ε ος π q

Νεκρώσιμον

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

^{Δ δλ} Ε ρ γω Σω τηρ μου δι κνυς + ο τι συ

 ρα και φω στη ρα α παν των των αι ω ω νω ω

π
9

 ων

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τέλους (ἢ ἀπολυτίκια)

Ὡς ἐν τῷ «Θεὸς Κύριος», ἀλλὰ Θεοτοκίον ὁμόηχον τὸ διὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου τοῦ Σαββάτου, ὡς κάτωθι:

Θεοτοκία ψαλλόμενα εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου·

Θεοτοκίον ᾠχος α΄

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοὴν ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· αὐτὸν, Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον ᾠχος β΄

Μήτηρ ἀγία ἢ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον ᾠχος γ΄

Προφήται προεκήρυξαν, ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Θεοτοκίον Ἦχος δ΄

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατείδεν ὡς φλόγα τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον Ἦχος πλ. α΄

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β΄

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός, ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Θεοτοκίον Ἦχος Βαρύς

Χαίρε, ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαίρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· χαίρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον Ἦχος πλ. δ΄

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινουῖσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣ ὀ̣ νη̣

Α̣ μην̣ ὀ̣

1. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν ν̣ ὀ̣
2. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣
3. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν α̣ ὀ̣
4. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν Δ̣ ὀ̣
5. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣
6. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ν̣ ὀ̣
7. **Κ** υ ρ ι ε ε ε λε η σ ο ν Δ̣ ὀ̣

8. **Κ** + β
λ

υ ρι ε ε ε λε η σον

9. **Κ** + Δ
λ

υ ρι ε ε λε η σον

10. **Κ** + Γ
λ

υ ρι ε ε λε ε η σον

11. **Κ** + π
ρ

υ ρι ε ε λε ε η σον

12. **Κ** + ν
λ

υ ρι ε ε λε ε η σον

Υ + +

περ Α για Θε ο το κε

ν
λ

σω ω σον η μας

Ϟ ν
λ

οι Κυριε

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

Δι Α μην

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

στίχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δι **Τ** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ
 σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δι **Τ** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου
 Σω τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'

Ἦχος π̣ά̣ Κε

στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

στίχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

στίχ. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ῥ
κ
ῥ
Π ρε σβει αις των α γι ων σου σω στον η μας

Κυ ρι ε

κ
ῥ

ὁ Μονογενῆς

Ἦχος π̣ά̣ Δι

χ̣ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω ων α μην

Μο νο γε νης Υι ο και Λο γος

του Θεου αθανάτος υπάααρ
 του Θεου αθανάτος υπάααρ

χων και κατά δε ζαμενος δια
 χων και κατά δε ζαμενος δια

την ημετέραν σωτηριαν σαρκω
 την ημετέραν σωτηριαν σαρκω

γεννηθει εκ της αγιας Θεοτοκου
 γεννηθει εκ της αγιας Θεοτοκου

και αιπαρθενου Μαρίας ατρεπτως
 και αιπαρθενου Μαρίας ατρεπτως

εν ανθρωπησας σταυρωθεις τε Χριστε
 εν ανθρωπησας σταυρωθεις τε Χριστε

ο Θεος θανάτω θανάτων πατη
 ο Θεος θανάτω θανάτων πατη

σας εις των της Αγιας Τριαδος συν
 σας εις των της Αγιας Τριαδος συν

δοξαζομενος τω Πατρι και τω Α
 δοξαζομενος τω Πατρι και τω Α

γιω Πνευματι σωσον ημας
 γιω Πνευματι σωσον ημας

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Δι

Δι Α μην

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας
 σοι αλ λη λου ου ι α

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι
 αλ λη λου ου ι α α α

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Διὰ λχ

Δευτε προσκυνησωμεν και προσπεε
 σωωμεν Χριστω **Κ**ωσον ημας Υιε Θε
 ου ο εν Αγιι οιοις θαυμαστος
 ψαλλοντας οι αλληλουουια

Ἀπολυτίκιον ἢ Ἀπολυτίκια τοῦ Μηναίου

Νεκρώσιμον (ὑπὸ τοῦ ἱερέως)

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Ἐὰν ἐψάλη Μεγάλη Δοξολογία, **Κοντάκιον** «Προστασία τῶν χριστιανῶν» (ἢ τὸ τῆς περιόδου), ἀλλιῶς τὸ κάτωθι:

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου

Ἦχος π̄ δ̄ ᾠ Γα

Ω ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω
 της κτι σε ως η οι κου με νη προ σφε ρει σοι Κυ
 ρι ε τους θε ο φο ρου ους Μαρ τυ υ ρας ταις
 αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α
 την Εκ κλη σι αν σου δι α της Θε ο το
 κου συν τη ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε ε

Κοινωνικὸν: «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις ἀλληλοῦια».

Ἐὰν ἐψάλη Μεγάλη Δοξολογία, Κοινωνικὸν, τὸ προσιδιάζον εἰς τὸν τιμώμενον ἅγιον.